

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 29.5.2022

Tentokrát slavíme už sedmou velikonoční neděli. Ve čtvrtek právě uplynulého týdne jsme si připomněli událost, kdy se Pán Ježíš rozloučil se svými učedníky a odešel ke svému Otci do nebe (o tom jsme si vyprávěli už minule). Čtení této neděle si dnes společně probereme všechna jedno po druhém – říkají nám totiž několik zajímavých a důležitých věcí. A potom se ještě zaměříme na jeden svátek, který se váže k Panně Marii a budeme ho slavit v následujících dnech. Příští nedělí už velikonoční doba končí. Budeme slavit to, na co Pán Ježíš své učedníky připravoval, než vystoupil na nebe – že mají čekat pomocníka, kterého jim z nebe sešle, Ducha svatého. Ježíšovi přátelé na tom byli podobně jako my, také si neuměli představit, co se vlastně bude dít a co je čeká. Ale snažili se připravovat tím, že si četli z Písma (Bible) a hodně se modlili k Bohu, aby byl s nimi a pomohl jim všechny ty nové věci zvládnout. Hodně mysleli na Ježíše, který jim slíbil, že se nemusí ničeho bát, protože je s nimi pořád, i když už odešel do nebe k Otci. Zkusme to tedy také tak – když budeme myslet na Ježíše a modlit se, určitě se nemusíme bát ničeho, co přijde!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

První čtení nám říká o svatém Štěpánovi. Byl Ježíšovým učedníkem a chtěl o Ježíši vyprávět ostatním, aby i oni v Ježíše – Božího Syna – uvěřili. Jeho posluchači to ale slyšet nechtěli. Velice se na něj rozzlobili, že si dovolil tak mluvit. A pak se na něj vrhli a začali po něm házet kameny, aby ho tak připravili o život. On jim to ale odpustil a z poslední síly se za ně ještě modlil, aby jim Bůh nepřičítal za vinu, když se rozhodli ho zabít. Štěpán se tak stal prvním mučedníkem.

Ve druhém čtení (z knihy Zjevení svatého Jana) se dovídáme, jak Jan slyšel Ježíšův hlas z nebe. Ježíš se představil jako ten, kdo je první i poslední, začátek i konec všeho. Jako ten, kdo přijde, aby na konci časů rozsoudil dobré od zlého. Kdo touží po Ježíšově blízkosti, ten se nemá bát a má k Němu volat „Přijď, Pane Ježíši!“ – Ježíš mu dá všechno, co bude potřebovat.

V evangeliu slyšíme Ježíše, jak se modlí ke svému Otci. Prosí za svoje učedníky i za všechny, kdo budou poslouchat jejich vyprávění o Ježíši později a uvěří v Něho. Prosí, aby ti všichni byli navzájem jednotní. Protože Ježíš se svým Otcem jsou si tak blízcí, že žijí spolu v jednotě, jsou jako jeden. A Ježíš takovou jednotu přeje i všem svým následovníkům. Přeje tak i nám, abychom si byli navzájem blízcí a měli se opravdu rádi, protože tím můžeme poznat, jak velká láska je v Bohu, ve vztahu Ježíše a Jeho Otce. Když budeme žít v lásce a jednotě mezi sebou, bude i Bůh žít mezi námi a my budeme před celým světem svědčit o tom, jaký je Bůh.

31.5. - Svátek Navštívení Panny Marie

V úterý budeme slavit událost, o které se můžeme dočíst hned v úvodní první kapitole Lukášova evangelia – setkání Panny Marie s její příbuznou (asi tetou) Alžbětou. Jak to ale celé bylo?

Ještě dřív, než anděl Gabriel přišel za Marií, aby jí řekl, že se má stát matkou Božího Syna, navštívil tento anděl ještě někoho jiného. Byl to kněz Zachariáš – starší muž, který žil věrně se svojí manželkou. Ta už také byla pokročilého věku. Děti jim Bůh v mládí nedopřál a teď už byli smíření, že zemřou bez potomků. Anděl Gabriel však Zachariášovi řekl, že jeho žena Alžběta bude mít syna, kterému mají dát jméno Jan. Bůh že má s tímto jejich dítětem velký plán – stane se tím, kdo bude hlásat Boží příchod a mnoho lidí přesvědčí k obrácení od hříšného života k Bohu. (My mu říkáme Jan Křtitel, protože to byl on, kdo v řece Jordánu pokřtil Ježíše.) Když anděl Gabriel přišel

zvěstovat Marii, že bude mít syna, jehož otcem je sám Bůh, byla už Alžběta šest měsíců těhotná. Anděl Marii řekl, že Alžběta čeká dítě. A Maria se rozhodla, že se za ní vypraví a bude jí po čas jejího těhotenství pomáhat. Když Maria došla do horského městečka, kde Alžběta bydlela, a obě se setkaly, poznala Alžběta hned, že Mariino dítě je Božím Synem. Vždyť i její dítě se živě pohnulo v jejím břiše, jako by chtělo pozdravit svého Pána. Teď sice v podobě ještě nenarozeného miminka, ale i tak stále mocného Boha. Obě dvě nastávající maminky pak začaly radostně chválit Boha za všechno dobro, které lidem dává. Alžbětinu větu věnovanou Marii – „požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého“ – říkáme v modlitbě Zdravas. (Začátek této modlitby zase opakuje pozdrav anděla Gabriela, když k Marii přišel a oslovil ji.) A Mariinu odpověď v podobě velikého chvalozpěvu na Boží velikost a dobrotu – „Velebí má duše Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli...“ – si připomínáme v modlitbě Magnificat /čti magnyfikat/.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Svátek Navštívení Panny Marie se začal slavit v českých zemích a následně se rozšířil i do církve v celém světě. Stalo se to ve 14. století, v době, kdy žili naši známí svatí – Kateřina Sienská a Jan Nepomucký. Poprvé se tento svátek rozhodl slavit pražský arcibiskup Jan z Jenštejna a přesvědčil papeže Urbana VI., aby ho zavedl pro celou církev.

V dnešním evangeliu se Ježíš přimlouvá za naši jednotu. Maria s Alžbětou nám v takové jednotě můžou být vzorem. Maria ochotně vyšla Alžbětě na pomoc a zůstávala s ní, dokud bylo třeba, i když i ona sama čekala dítě a zasloužila by si péči. A obě při svém setkání myslely na Boha, chválily ho a děkovaly mu. Právě o takovou jednotu a lásku, kde každý myslí víc na pomoc a laskavost pro druhé, než na pohodlí pro sebe, a při tom všem je v myšlenkách blízko Bohu, se máme snažit i v našem životě.

Maria s Alžbětou chválily Boha a děkovaly mu, že jim dopřál stát se matkami a přivést na svět děti, které budou součástí Božích plánů. Za co můžete děkovat Bohu Vy? Zkuste se zamyslet, kolik dobrých věcí od Boha máte, co všechno Vám v životě dělá radost. Od pěkného počasí, přes milující rodiče, až po nejrůznější Vaše nadání, život v míru nebo třeba to, že Vy sami můžete dělat radost ostatním. Napište nebo nakreslete, za co chcete Bohu děkovat, a svůj výtvar přidejte na nástěnku.

